

УДК 352.07(477)

Ляшенко Д., аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування
Науковий керівник: Липовська Н.А., д.держ.упр., професор, професор кафедри
державного управління і місцевого самоврядування
(*Національний технічний університет «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна*)

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ СТВОРЕННЯМ ПОТЕНЦІАЛУ ВІДНОВЛЕННЯ ГРОМАД

У сучасному світі відновлення громад після кризових ситуацій, таких як природні катастрофи, конфлікти або епідемії, є надзвичайно важливим завданням для забезпечення стійкості та розвитку суспільства. Публічне управління в цьому контексті грає ключову роль у створенні потенціалу для відновлення громад, забезпечення координації зусиль та ресурсів для реалізації відновлювальних проєктів.

Одним з основних завдань публічного управління в цій сфері є формування стратегій та планів відновлення, спрямованих на відновлення інфраструктури, соціальних систем, економічних секторів та екологічного середовища в громадах. Це передбачає аналіз потреб та можливостей громад, розробку конкретних заходів та програм, а також координацію дій різних громадських та державних структур.

Розглянемо прогресивний досвід Південної Кореї. Спільне державне управління – це «спосіб інноваційного вирішення соціальних проблем і просування політики через взаємодію між зацікавленими сторонами в державному та приватному секторах, таку як обмін людськими ресурсами, фінансовими ресурсами та досвідом» (Lee & Eom, 2021). Ця концепція була висунута як альтернатива бюджетному дефіциту, спричиненому провалом уряду та сприянню соціальній державі, а також як план удосконалення традиційного методу вирішення проблем уряду (Geum, 2013). Вона визнається як спосіб вирішення різних адміністративних вимог і соціальних проблем шляхом консенсусу між багатьма зацікавленими сторонами, а також як концепція, що впливає зі співпраці (O’Leary & Vij, 2012). Співпраця така сама, як і механізм спільного державного управління, оскільки вона стосується спільних дій, заснованих на взаємозв’язках між кількома суб’єктами для досягнення конкретних цілей (Pooscharoen & Ting, 2015). Однак співпраця відрізняється від спільного державного управління тим, що це загальний термін, який охоплює різні форми співпраці та пов’язану з ними діяльність за участю (Lee & Kim, 2020) і включає виробництво приватних послуг, відмінних від адміністративних послуг (Bovaird & Loeffler, 2015). Іншими словами, спільне державне управління - це скорочення обсягу співробітництва і може розумітися як акт, в якому кілька суб’єктів хочуть отримати конкретні результати, використовуючи адміністративні ресурси для досягнення спільної мети. Спільне управління зазвичай означає спосіб, за допомогою якого дві або більше зацікавлених сторін досягають конкретних цілей через співпрацю. Традиційна точка зору колаборативного управління обмежує сферу його застосування через взаємодію департаментів та установ у державному секторі, за винятком суб’єктів приватного сектора (Shergold, 2008; Каган, 1991; Сірий, 1989; Кім, 2014; Міністерство урядової адміністрації та внутрішніх справ Кореї, 2013). Недоцільно виключати участь суб’єктів приватного сектору беззастережно і принципово. Приватна участь повинна бути включена в сферу діяльності кооперативного державного управління. Необхідно розглянути роль приватного сектора в процесі співпраці та види державно-приватного співробітництва. Враховуючи, що приватна участь у політиці активізувалася у зв’язку з нещодавнім наголосом на державно-приватному

співробітництві, розмежування меж між спільним державним управлінням та державно-приватним співробітництвом більше не є доцільним [1].

Одним із важливих аспектів публічного управління в процесі відновлення громад є залучення громадян до участі у прийнятті рішень та виконанні відновлювальних заходів. Це може здійснюватися через механізми громадського обговорення, консультаційні групи, відкриті діалоги та інші форми громадської участі. Активна роль громадян у процесі відновлення не лише сприяє збільшенню ефективності проєктів, але й зміцнює довіру між владою та громадою.

Додатково, публічне управління відновленням громад має враховувати індивідуальні особливості кожного регіону та громади, а також розрізнені потреби різних груп населення, зокрема вразливих категорій. Це означає не лише розробку загальних стратегій, але і гнучкість у використанні методів та інструментів відновлення залежно від конкретних умов та потреб.

Отже, публічне управління відновленням громад є складним та багатоаспектним процесом, який вимагає інтегрованого підходу, участі всіх зацікавлених сторін та врахування специфіки кожного випадку. Шляхом ефективного публічного управління можна створити не лише умови для відновлення громад, але і забезпечити їх стійкий розвиток та процвітання у майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Fostering Collaborative Public Administration for Local Governments. The case of the republic of Korea. Handbook Series on Innovative Local Governance for the Implementation of the Sustainable Development Goals. United Nations, 2023. https://publicadministration.desa.un.org/sites/default/files/publications/2023/Handbook%20on%20Fostering%20Collaborative%20Public%20Administrationfor%20Local%20Governments_Final.pdf